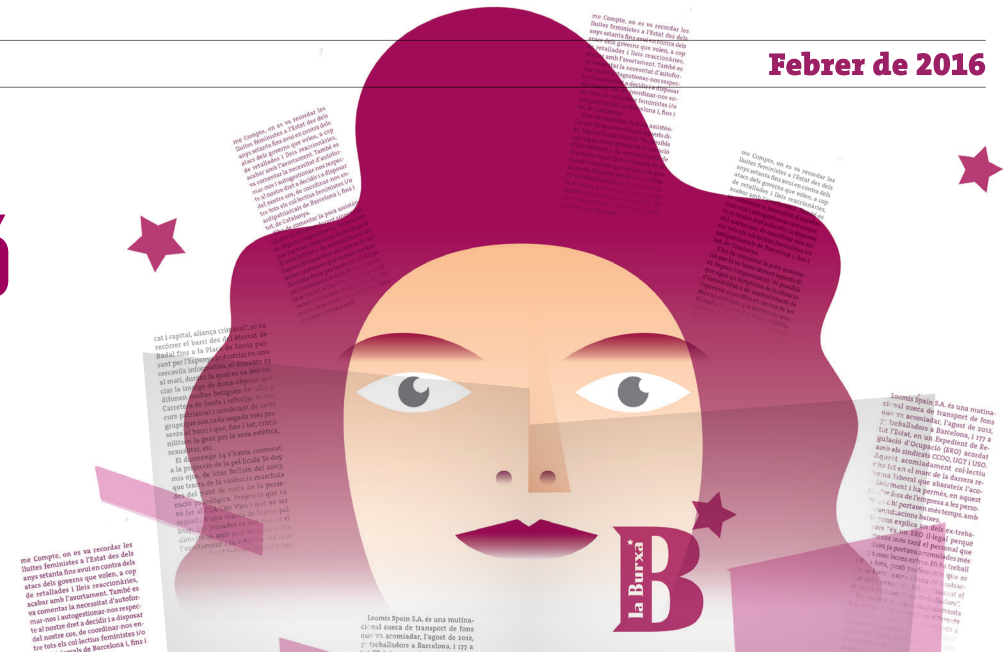
Núm. 200 Febrer de 2016

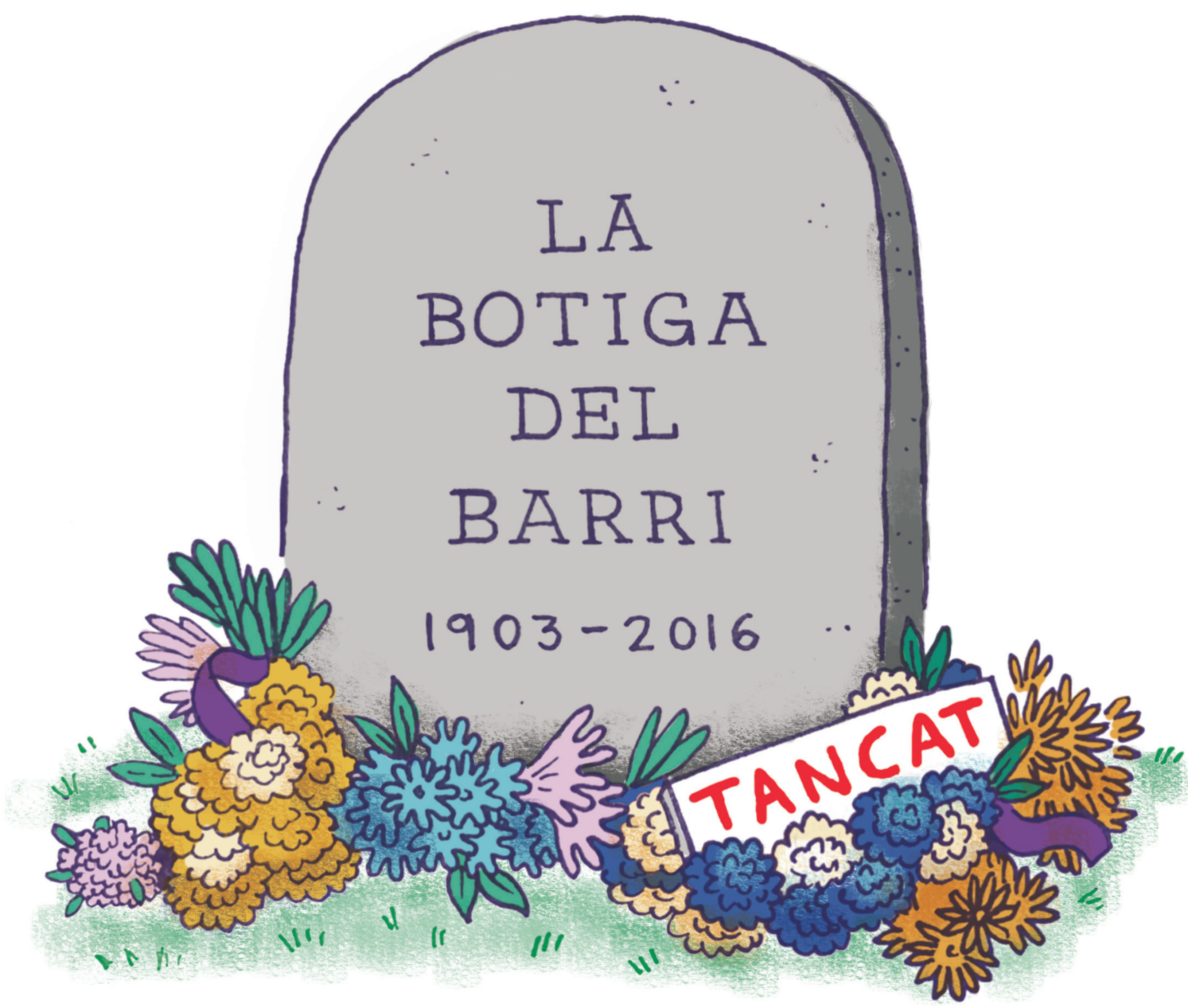
la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

200 números de comunicació popular,
18 anys fent barri!

El comerç de proximitat en perill d'extinció

A La Burxa d'aquest mes ens endisem a les relacions que es donen a les botigues, les parades i els comerços que treballen des de la proximitat, una tipologia de comerç que va més enllà d'una relació econòmica, que fomenta la xarxa entre el veïnatge i fa barri.

Pàgs. 6-8

EDITORIAL

La Burxa fa 200 números!

Estimats i estimades, l'equip que fem La Burxa avui —perquè són moltes les persones que ho han fet abans, i les que agafaran el relleu en el futur— ens adrecem a tots i totes les que ens llegiu, les que us hi anuncieu, a les que col·laboreu amb els vostres escrits, fotografies, il·lustracions o distribuïu exemplars als diferents punts... Ens dirigim a totes les persones que heu posat el vostre gra de sorra perquè aquest mitjà de comunicació popular i autogestionat arribi a la majoria d'edat.

Us convidem a celebrar amb nosaltres que hem assolit col·lectivament la fita històrica d'arribar a l'exemplar número 200. Un miracle fet realitat mes rere mes des de fa 18 anys, i que és fruit de l'esforç tossut i perseverant del nostre barri independent, popular i rebel —com diuen els Ràbia Positiva que ha volgut tenir un mitjà propi per explicar la nostra pròpia història en primera persona del plural.

El proper 20 de febrer a Can Batlló, en un jornada que començarà al migdia i acabarà de matinada, volem celebrar amb vosaltres aquesta petita gran victòria, i ho volem fer debatent, presentant-vos els projectes que tenim entre mans, dinant plegades, fent una sobretaula de jocs i històries del barri, i gaudint de bona música i millor companyia.

En agradarà molt que us apropeu a bufar espelmes amb nosaltres, a fer-nos arribar les vostres impressions i opinions, i a proposar-nos tot allò que vulgueu. Però, sobretot, volem que vingueu a celebrar plegades que entre totes fem La Burxa. I tot allò que ens proposem.

Us esperem!

L'ALTAVEU

El Casal Independentista es repensa

Casal Independentista, Sants

El passat 13 de desembre, el Casal Independentista hem celebrat la nostra Assemblea General ordinària, ja tocava, per estatuts i perquè toca de tant en tant mirar enrere, i mirar lluny, al futur, doncs la gestió del dia a dia, només és efectiva si tenim rumb marcat..

l debat, plantejat revisant els documents existents, i preparat mitjançant un seguit de preguntes, interpel·laven als assistents a refermar o reformular les apostes aprovades la darrera assemblea general. Les respostes ens van portar a fer un seguit de propostes que resumim:

Cal que el Casal comuniqui millor allò que fa, allò que passa dins i fora del Casal, el què organitza el Casal o les organitzacions que en formen part. I per tant, acordem:

- Habilitar un calendari mural on destacar les activitats programades i els dies lliures per a programar-ne.
- Coordinar millor la programació, millorant la difusió de les activitats que es fan al Casal, sigui qui en sigui l'organitzador.
- Recollir mensualment les activitats fetes i comunicar-les als i les sòcies, conjuntament amb la convocatòria de les activitats programades pel proper mes.
- Millorar la comunicació digital, deixant la web com a plafó d'informacions fixes, i usar les xarxes socials per a comunicar el dia a dia.
- Usar les xarxes com a eina no només de comunicació, sinó per a fer-les participatives, amb concursos i nous formats.
- Consultar a sòcies i usuàries les modificacions a fer al Casal.

Explicar més i millor el Casal al barri, a les pròpies organitzacions que en formen part i a les usuàries. Poder respondre a les preguntes següents: "perquè ens cal un casal al barri? Què puc fer jo pel Casal? Què pot fer el Casal per mi?", posar negre sobre blanc els motius pels quals, 25 anys desprès de fundar-se, segueix sent imprescindible un espai com aquest.

Des de la convicció de pensar que continua essent necessari ens plantegem com arribar a més gent, i com fer que més gent s'apropi al casal i a les seves dinàmiques de treball. Traurem els "doodle al carrer", interpel·lant a les veïnes i implicant-les en les feines ordinàries i sobretot extraordinàries del Casal, perquè cal que tothom aporti el seu gra de sorra, per poder seguir fent la feina, per poder fer-ne molta més.

En la gestió interna, retornar a l'obertura col·lectiva per a gestionar més eficientment els dissabtes i tancant els diumenges que no hi ha activitat programada, deixant així espai a les sòcies per a fer-ne ús a porta tancada els diumenges per a actes i celebracions de caire familiar o d'amistats.

Assumir com a pròpies les línies de treball de la Trobada de casals i ateneus dels Països Catalans. I en aquesta mateixa línia de treball, ja aprovada a la trobada de Casals de Berga, impulsar la coordinació dels Casals i Ateneus de Barcelona.

Reforçar l'espai de l'esquerra independentista com a millor contribució a reforçar l'espai de l'Assemblea de Barri de Sants. En la mesura que l'esquerra independentista sigui un espai fort i cohesionat podrem contribuir amb més força a l'espai de l'ABS quan faci falta. Aportant, com sempre, la nostra perspectiva nacional, social i de gènere.

Desenvolupar activitats referents als 25 anys de la entitat, i vincular-les a les activitats ordinàries del Casal.

I el darrer punt, renovar la junta directiva, per allò dels formalismes. Tot i que el Casal és una entitat que funciona de manera assembleària, ens devem a uns estatuts, on cal que hi figurin els càrrecs de presidència, secretaria i tresoreria. Tres càrrecs que hem renovat per posar-los en mans de gent que ara com ara, porten el pes del Casal, dues dones i un home, cap d'ells nascut a Sants ni a Catalunya, però que han fet del Casal i la lluita per la independència dels Països Catalans des de la base del moviment, la seva tasca militant.

MICRO OBERT★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Solidaritat amb les treballadores i treballadors del metro

Can Vies, Sants

@Salut_Lab_CGT

Solidaritat amb les treballadores i treballadors de TMB, quantes vegades haurem escrit, haurem dit o haurem cridat aquesta frase... sembla un Déjà vu, però no ho és.

Una altra vegada, les treballadores de TMB s'organitzen per fer front a aquesta Empresa que s'esforça per mostrar la seva millor cara de portes enfora, amb eslògans com Apostem per millorar el nostre món, Vocació de servei públic, o TMB es mou amb tu, mentre aboca a la precarietat a les persones que hi treballen i manté preus desmesurats en les seves tarifes, tot i empitjorar el servei que ofereixen als usuaris.

Després de quatre anys de congelació salarial, l'empresa segueix exigint sacrificis a les seves treballadores, que veuen cada vegada més precaritzada la seva situació, amb reduccions salarials, augment de la contractació temporal, parcel·lacions dels períodes de vacances, empitjorament de les jornades laborals o la paralització de la negociació del nou conveni. Entre tant, el que no s'ha paralitzat és la pujada dels sous i les primes astronòmiques que reben els Directius de TMB, que se segueixen incrementant periòdicament.

La tònica habitual de la direcció de TMB i del govern municipal de la ciutat ha estat la de perseguir i criminalitzar a les que lluiten per la justícia social, i una vegada més estan tornat a la càrrega fent orelles sordes a les demandes de les treballadores i deslegitimant-les davant de la opinió pública.

Des de Can Vies hem viscut en la pròpia pell aquesta situació al llarg dels 18 anys d'història, per això sabem que la solidaritat és la nostra millora arma, i que colze a colze anirem conquerint tot allò que ens ha sigut arrabassat. La lluita de la plantilla de metro de TMB és una lluita en favor de les classes populars, és també la nostra lluita, per això volem donar tot el nostre recolzament a les mobilitzacions convocades els dies 2, 22 i 24 de febrer.

Solidaritat amb les que lluiten!

CARTA

Carta a Felip VI

Amadeus, Sants

He decidit tutejar-te per tres motius; el primer perquè sóc molt més gran que tu —d'edat no d'altura—; el segon perquè qui escriu la carta sóc jo; i el tercer i el més serio, perquè m'ha molestat molt la teva actitud de negar-te a rebre a la Honorable Carme Forcadell, presidenta del Parlament de Catalunya, per comunicar-te la investidura del president de Catalunya, el Molt Honorable Carles Puigdemont.

No tants sols has faltat el respecte a la presidenta del Parlament català, sinó que o has fet a tot Catalunya. També et vull dir que la presidenta del Parlament ha estat votada pels ciutadans de Catalunya com a diputada i posteriorment elegida presidenta del Parlament i per tant votada pels diputats.

Ja sé que a tu no saps què són les eleccions ni en vols saber, perquè tant tu com el teu pare, heu estat caps d'estat, per real decret d'un sanguinari general, que es va aixecar contra un govern democràticament escollit, que va provocar un milió de morts, milers d'exiliats —entre ells el teu avi, centenars d'encasellats, i que dos mesos abans de morir, encara va ser capaç d'afusellar cinc persones més i en aquells moments Joan Carles ja piulava.

Els borbons a Catalunya no teniu excessiva simpatia, per no dir cap, però si a més el borbó es diu Felip, ens surt urticària per tot el cos. És que en aquet poble, un avantpassat teu es va portat molt malament; per això et demano que acceptis un referèndum perquè els ciutadans puguem expressar-nos lliurament si volem monarquia o llibertat.

Finalment vull felicitar amb una forta abraçada a ERC, l'únic partit de Catalunya que t'ha contestat com cal, declinant-te l´entrevista oferida per tu al partit esmenat, en dir-te no. És a dir, perquè ho entenguis bé —encara que això és collita meva— que tu tinguis el comportament oficial i correcte que el teu càrrec t'obliga i facis el que has de fer t'agradi o no, hauries de demanar disculpes al poble de Catalunya i la presidenta del Parlament de Catalunya, Honorable Carme Forcadell. Això sí; et demano que no diguis segons què: "pido perdón, no volverá a pasar".

Mobilitzacions per tancar definitivament el CIE de Zona Franca

Condemna als CIEs a desaparèixer per formar part d'un sistema racista i colonial

Diverses mobilitzacions han exigit aquest mes de gener el tancament definitiu del Centre d'Internament per a Estrangers (CIE) de la Zona Franca que actualment està tancat per reformes.

Gemma Parera/ Zona Franca

Més de mil persones es concentren a la Zona Franca per acusar el CIE — Krasnyi Barcelona

Des de la plataforma Tancarem els CIEs es va convocar una concentració al CIE de la Zona Franca, el dissabte 30 de gener al matí, en forma de "judici popular" en el que van intervenir persones que han estat preses en CIEs i on es va condemnar a aquestes presons per a migrants "a desaparèixer". També han impulsat la campanya #JoAcuso a les xarxes socials amb la que han recollit fotografies i acusacions com "Jo acuso al CIE d'assassinat" o "Jo acuso al CIE de racisme institucional", entre moltes altres.

Andrés García Berrio, advocat del Centre per a la Defensa dels Drets Humans Iridia i membre de Tanquem els CIEs, va presentar l'acusació al CIE, el dissabte 30 davant d'unes mil persones, en base a les més de 25 denúncies per maltractaments o tortures presentades en els 10 anys d'existència del CIE; les queixes per la falta de respecte als drets humans i la mort de tres persones -Mohammed, Idrissa i Alik- . Va defensar, a més, que "tancar els CIEs no és només tancar aquest edifici, sinó que és, també, treballar perquè els cossos policials deixin de fer batudes racistes; deixar de dur a terme 10.000 deportacions anuals forçoses que, a més, es fan ara en 72 hores i de manera exprés; començar a replantejar-nos les dinàmiques racistes que tenim en la nostra quotidianitat, com els perfils racistes que operen en la justícia; donar un missatge a Europa de que la ciutadania està posicionada contra les polítiques migratòries de la UE que són responsables de milers de morts en els últims 30 anys; i pressionar perquè cessin els crims d'estat a la frontera sud".

Marga Garcia, de MigraStudium, entitat des d'on visiten diàriament i de forma voluntària el CIE, va pujar a l'escenari per denunciar que "hem estat testimonis de moltes vulneracions de drets humans, com el dret a la informació i el dret a la salut". Així, va explicar que "moltes vegades els interns han de suspendre els tractaments mèdics, sobretot aquells que tenen malalties cròniques, perquè no se'ls permet portar la medicació". A més, Cristina Fernández, de l'Observatori del Sistema Penal i dels Drets Humans, va denunciar que "hem recollit testimonis de tortures, tractes vexatoris, abusos, maltractaments i altres irregularitats" i va decretar que "l'internament és un càstig racista contra els drets fonamentals de les persones migrants".

> "Els que estem dins els CIEs som els néts dels esclaus"

Els testimonis de tres persones que han estat tancades en diferents CIEs de l'estat o en CETIs van confirmar en primera persona els abusos patits. Amir Sar, del Senegal, va afirmar que "el CIE és pitjor que la presó perquè es produeixen maltractes de tot tipus" i va denunciar l'amenaça de la deportació: "quan ja tinc nou pare, mare, germans, germanes, cosins, cosines, quan estic integrat al meu nou ambient, em trobo amb el risc de ser expulsat". També va recordar que les persones que es tanquen al CIE "som els néts dels esclaus que carregaven en vaixells com animals; som fills de la terra on el suor i les llàgrimes asseguren el funcionament de les empreses occidentals".

Aziz Faye, del Sindicat Popular de Venedors Ambulants, i un dels membres del jurat popular constituït per l'acció, va cloure l'acte condemnant els CIEs, les batudes i les deportacions a "desaparèixer perquè formen part d'un sistema racista i colonial".

Advocat denunciat en aplicació de la "Llei Mordassa"

Poc abans de finalitzar l'acte, un fotoperiodista va patir un brot epilèptic i diverses persones van anar a assistir-lo, entre elles l'advocat Andrés García Berrio, que feia tasques de mediació. Un membre dels antidisturbis dels Mossos d'Esquadra va demanar a Berrio que s'allunyés del fotògraf i davant de la negativa de l'advocat a marxar del costat de la persona atesa, el van denunciar acusant-lo de desobediència a un agent de l'autoritat, en aplicació de la "Llei Mordassa". És el primer cop que aquesta llei s'aplica a Catalunya en el marc d'una manifestació.

El Centre per a la Defensa dels Drets Humans Iridia ja ha presentat una queixa a la Conselleria d'Interior per denunciar aquests fets i està recollint adhesions al comunicat de suport.

Denúncia a les empreses que fan les reformes del CIE i la Creu Roja

El col·lectiu Te Kedas Donde Kieras també es va mobilitzar davant del CIE, el matí del dimarts 12 de gener, per donar a conèixer als treballadors de l'entorn la "presó per a persones migrants" que amaguen les parets de l'edifici del carrer E del polígon industrial de Zona Franca.

Es va denunciar la complicitat de les empreses encarregades de la reforma del CIE, en concret, Vareser S.L. i MRunner S.L., i també de la Creu Roja. El Ministeri de l'Interior ha signat amb aquesta entitat un conveni per valor de 400.000 euros per ferse càrrec de l'assistència social del CIE de Barcelona i de Madrid i per fer de mitjancer entre les persones recloses i les autoritats, amb l'objectiu "d'afavorir el diàleg i la comprensió mútua i evitar, en la mesura del possible, qualsevol tipus de conflicte", com recull el conveni. Aquest col·lectiu denúncia que la funció real és la "d'apagar qualsevol revolta des de l'interior, per tal que les que esperen l'expulsió es quedin callades".

També van recordar les tres morts que s'han produït al CIE, així com les agressions i deportacions d'aquelles que s'han rebel·lat davant les condicions del CIE. Deportacions amb les que fan negoci empreses com Air Europa, que forma part del grup Globalia, - on també trobem Viajes Ecuador i Halcón Viajes, entre d'altres -, i que rep anualment del govern de l'estat gairebé 12 milions d'euros per portar a terme els vols de deportació.

Mobilització contra els elevats preus del transport públic

Aturem les pujades al transport

Stop Pujades

El dimecres dia 20 de gener nombroses estacions de Metro de Barcelona i la seva conurbació van tornar a veure les mobilitzacions contra els elevats preus del transport públic. Uns dels més cars d'Europa, malgrat l'enorme diferència de sous i poder adquisitiu de la gran majoria de la població catalana respecte a la resta del continent.

A partir de les 18:30h els activistes de la plataforma "Stop pujades" feren acte de presència a les estacions de Ciutat Meridiana, Palau Reial i Cornellà centre, obrint les portes perquè centenars de persones podessin moure's sense abonar els elevats preus dels títols de transport.

A les 19:00h fou el torn de les estacions de la Fontana, Maragall, Llucmajor, Horta, Sant Andreu, Arc de Triomf, Santa Coloma i Plaça de Sants. Al barri, es va fer UNA concentració al vestíbul de la Línia blava, obrint portes i precintant màquines de bitllets, durant vint minuts es va repartiR octavetes informatives i acte seguit es va fer un cercavila intern pel transbord, fins al vestíbul de la línia vermella, on també es van obrir portes, precintar les expenedores i repartir octavetes. Prop de les vuit del vespre part dels concentrats van baixar cap al suburbà per anar cap a Sagrera, punt central de trobada on es feu una assemblea que va cloure les mobilitzacions del dia. Va ser en aquesta assemblea on van sortir algunes idees, com ara, repetir l'acció durant el Congrés de Telefonia Mòbil emparat per l'Ajuntament.

La Plataforma Stop Pujades reclama que els preus tornin almenys als nivells anteriors a les grans pujades de 2013 i 2014, títols gratuïts per a tots els estudiants i aturades, rebutgen el projecte de la T- Mobilitat tal i com l'estan plantejant les administracions responsables que preveuen que la seva gestió estigui en mans d'un ens privat liderat per CaixaBank, i reclamen la constitució d'una taula social pel transport públic.

Podeu seguir les convocatòries a @stoppujades i stoppujadestransport.blogspot.com

---

Les biblioteques amplien horari gràcies a les mobilitzacions

Biblioteques ocupades en defensa del dret a estudiar

Arran Sants @ArranSants/Sants

El 16 i 17 de gener es van ocupar simbòlicament les biblioteques de Vapor Vell —Sants— i Sagrada Família Josep M. Ainaud Lasarte —Sagrada Família—. Aquestes accions d'Arran Barcelona han provocat ja petites victòries.

En època d'exàmens —desembre-gener o maig-juny— les biblioteques barcelonines romanen saturades d'estudiants, degut a la poca sincronia entre les universitàries i les municipals. En aquestes últimes, no hi ha disponibilitat horària (migdies i diumenges tancats). Tampoc logística, ja que falten espais i materials com taules, cadires, endolls.... Respecte a les sales nocturnes permanents, no arriben ni a una per districte. I en temporada d'exàmens, tampoc cobreixen ni per horaris (de 21 a 1 de la matinada de dilluns a divendres) ni per nombre de capacitats.

Debiblioteques24horesnoméshi hadues,iambaccésexclusiuauniversitàries—enèpocad'exàmensnomés hipodenentrarlesdelaUniversitatde Barcelona)—DesdelaimplantaciódelPladeBolonya,lessalesnocturnespermanentsrestenplenes,perl'avaluació contínua.

Amb aquesta anàlisi feta, l'organització juvenil de l'Esquerra Independentista Arran, juntament amb altres col·lectius com la Plataforma Infantil i Juvenil de Les Corts, van ocupar dues biblioteques, com a representatives, ja que es un problema comú en la ciutat. L'ocupació va acabar quan l'Ajuntament va respondre.

Després d'aquestes ocupacions, lesaulesd'estudideSagradaFamíliai Francesc Boix —Poble Sec— estaran obertes de 9 a 21 hores els caps de setmana del 23/24 i 30/31de gener. D'altra banda s'ha iniciat un grup de treballonparticiparanambduesparts (ArranBarcelonail'Ajuntament)pertal que,finsal15demaig,esreplantegiel model d'aules nocturnes de dilluns a diumenge de 9 a 21 hores, encara que Arranconsideriquehauriadeserfins a les 3 del matí en 10 de les 17 aules. Hem d'afegir que s'han obert per autoorganització juvenil, la Casa Groga (Fort Pienc) i l'Ateneu La Flor de Maig (Poblenou).

Boicot al Corte Inglés per denunciar sindicalistes i vaguistes

Acció davant del Corte Inglés de Portal de l'Àngel — Ramón Fornell

Paul Larraintzar

A finals de desembre els Mossos d'Esquadra van iniciar una nova operació amb la detenció de dos companys d'Acció Llibertària Sants i sindicalistes de la CNT, i la imputació de 24 persones per la campanya duta a terme contra El Corte Inglés per tal que aquest renúncies a la responsabilitat civil contra un sindicalista pels fets del 29M.

Entre els imputats es trobava el periodista Jesús Rodriguez que va cobrir una notícia sobre la campanya, fet que, segons els Mossos, constitueix un delicte de coacció. Després de passar la nit a comissaria els dos companys d'Acció Llibertària Sants van quedar en llibertat amb càrrecs, i a la sortida van expressar l'agraïment pel suport. A més, van informar que els acusaven d'extorsió, coacció i obstrucció a la justícia.

L'origen de l'operació va ser el desplegament d'una pancarta davant El Corte Inglés de Plaça Catalunya mentre cridaven al boicot, denunciant les condicions de treball de l'empresa i exigint la retirada de la denúncia a un sindicalista. A l'interior, de sobte, unes 40 persones que estaven per la cafeteria, començaven a cridar amb les mateixes consignes. Els clients sorpresos rebien octavetes on explicaven que El Corte Inglés manté una denúncia cap a un sindicalista, pels fets de la vaga del 29M, a qui reclamen, conjuntament amb una altra persona, 8500€ i 5 anys de presó. A l'exterior els cossos policials entraven corrents a l'establiment amb la mà a la pistola, finalment l'ARRO —antidisturbis locals— acompanyaven a la sortida als manifestants de l'interior de l'establiment, que van improvisar una manifestació, d'un centenar de persones, fins al Portal de l'Àngel on El Corte Inglés tancava les portes i treia els clients per la sortida d'emergència, mentre la gent cridava consignes anticapitalistes i demanava la llibertat del company de Sants empresonat aquella mateixa a setmana. El piquet era l'inici de la campanya "La vaga que volem" impulsada per Acció Llibertària de Sants i CNT-Barcelona que crida al boicot a El Corte Inglés. La campanya segons el comunicat té la intenció de <<senyalar a les empreses com El Corte Inglés que, no contents amb generar condicions laborals miserables, denuncien a treballadors>>, i <<evidenciar la repressió i persecució a les persones que participaren de forma activa en la vaga general, les quals estan sotmeses a judicis penals amb peticions de presó i multes desorbitades>> i <<reivindicar la vaga com una eina de lluita essencialment de confrontació" amb "piquets, sabotatges, talls de carretera i la paralització de les ciutats>>.

Durant novembre i desembre els piquets s'han succeït per Barcelona i arreu de l'Estat com a Manresa, Sabadell, Madrid, Salamanca, Zamora, o Cartagena. Les mobilitzacions, però, van tenir un punt àlgid el cap de setmana del 27 de novembre per l'anomenat "Black Friday", que a Barcelona coincidia amb la inauguració de les llums de Nadal, ja que l'alcaldessa Ada Colau va cedir a les pressions d'El Corte Inglés, i altres comerços, per avançar la data, prevista inicialment l'1 de desembre. En el mateix cap de setmana les protestes van continuar amb la constant presència dels Mossos d'Esquadra a les portes de El Corte Inglés, on paradoxalment feien de piquet del piquet, amb les escopetes FOAM a la mà. Els piquets van transcórrer amb normalitat i es van desplaçar diverses vegades al Portal de l'Àngel on es va recordar el passat feixista de Dimas Gimeno, màxim responsable de l'empresa, que en el passat va participar en les llistes electorals de La Falange. La policia, però, va decidir que això de protestar davant de El Corte Inglés i denunciar les precàries condicions de treball, la persecució a l'afiliació sindical, les denúncies de què les dones cobren menys que els homes, o el fet que ha estat la primera entitat denunciada a Catalunya per vulnerar la llei contra l'homofòbia, era massa molest i va encapsular l'últim piquet, el 21 desembre, per identificar a diversos sindicalistes mentre impedia que sortissin, en una pràctica coneguda com a "kettling". Al cap de pocs dies es produïen les detencions i les imputacions. De totes maneres, i després d'una manifestació al barri de Sants, els piquets van continuar al gener fins dies abans del judici pel 29M que no es va celebrar per motius tècnics i que encara està pendent de data, pel qual probablement continuarem informant.

Activistes de Sants impulsen l'Assemblea Antiespecista de Barcelona

La lluita per l'alliberament dels animals no-humans i humans

Jaume Dis

E ideologia que es basa en la superioritat d'una espècie sobre les altres, especialment en la superioritat de l'espècie humana, la qual cosa justifica la utilització i explotació dels animals.

Els darrers anys s'està donant una tendència a l'alça de la sensibilitat del conjunt de la societat cap al benestar dels animals. La tendència cap a un model super-intensiu d'explotació ramadera, la vivisecció, l'ús d'antibiòtics, la manipulació genètica, així com d'altres factors, han posat sobre la taula el debat ètic i moral de la relació entre l'espècie humana i la resta d'espècies animals dins dels moviments socials. És en aquest context on fa més d'un any naixia l'Assemblea Antiespecista de Barcelona. Diverses activistes veïnes de Sants i d'altres barris, vinculades als moviments i les lluites antiautoritàries de la ciutat, van veure la necessitat de construir un espai llibertari on tot animal, humà i no-humà, es tingués en compte. Un espai per afavorir el trencament de la perspectiva antropocèntrica que consideren estar present en les lluites per l'alliberament que ens han precedit.

Des d'aquest espai denuncien l'assassinat ininterromput d'animals als quals els hi és negada la seva llibertat i felicitat. La seva crítica al capitalisme no es limita a denunciar les relacions d'explotació entre persones. A més de l'opressió dels qui posseeixen els mitjans de producció sobre les desposseïdes, el sistema capitalista de la mà de l'especisme, empresona i tanca a tota aquella diferent, desobedient i dissident. És en aquestes categories que des de l'assemblea inclouen els animals no-humans, ja que, com a antiautoritàries i antiespecistes lluiten per destruir tot tipus de dominació, sense distinció de formes ni colors, sigui qui sigui l'afectada. És per aquest motiu que creuen imprescindible que les explotades les incloguin a les seves lluites i reivindicacions, perquè compartim amb tots ells el sentiment de viure lliures.

Atretes per la tradició de lluita del barri actualment treballen a l'Ateneu Llibertari, espai on es consideren ideològicament properes i amb el qual comparteixen el rebuig frontal de sistemes sociopolítics basats en jerarquies, desigualtats, opressions, repressions i dominacions. S'organitzen de forma horitzontal i assembleària, funcionen de manera autogestionada, no creuen en la delegació ni es mostren disposades a acceptar ajudes dels mateixos organismes que provoquen l'explotació de totes les espècies, inclosa la humana.

Els objectius pels quals treballen activament són fer visible l'opressió que es reprodueix en molts espais alliberats, trencar els mites i mentides que justifiquen l'ús d'animals, politzar el moviment animalista i allunyar-lo dels discursos populistes, crear espais de debat, visualitzar la lluita antiespecista al carrer i dotar d'eines per donar pas al veganisme. De la mateixa manera remarquen la necessitat d'interrelacionar les diferents lluites que es duen a terme i es mostren disposades a implicar-se activament en la política i les activitats del barri com ja han fet en nombroses ocasions.

Les podeu trobar a:
antiespecistasbcn@autistici.or
antiespecistasbcn.noblogs.org

Diari de reconstrucció

Recollint fruits dolços

CSA Can Vies

El Centre Social Autogestionat Can Vies, de mica en mica, va agafant forma. És molta la feina i són molts els avenços aconseguits d'ençà que operaris, a sou de l'Ajuntament, deixessin l'edifici ple de runa i forats. L'estat avançat de les obres permet que a dia d'avui l'espai de la capella ja es pugui utilitzar i ja s'hi hagin desenvolupat tot tipus d'activitats obertes al barri i força concorregudes com xerrades, obres de teatre, concerts, recitals poètics, etc. Altres espais de la resta del Centre Social també estan operatius i ja són el lloc de trobada de col·lectius com la Trama Feminista, la Burxa, Negres Tempestes, la Comissió Antirrepressiva de Sants i Jóvens de les Terres de l'Ebre.

Per acabar de polir els detalls, hem posat en marxa un taller de "paleteria" bàsica a càrrec d'un company del barri, al qual ja s'hi han sumat un bon nombre de persones disposades a aprendre i a compartir coneixements al voltant de l'ofici de paleta. De manera complementària i vista l'acceptació del primer, tenim previst engegar un segon taller d'electricista que vagi omplint les sales i espais de llum, alhora que aprenent col·lectivament nocions bàsiques d'electricitat. També des de fa temps, el col·lectiu de Músics de Can Vies està treballant en l'adequació del que serà el nou local d'assaig. Per altra banda, fruit de les inquietuds i motivacions de participants de l'assemblea, ha començat el projecte de l'Espai de Salut el qual aplega ja més d'una desena de persones, i que pretén ser el punt de trobada al barri on aprendre, compartir i difondre coneixements de medicina no convencional. Resulta evident, aquests fruits comencen a omplir de vida el CSA Can Vies i ja són centenars les persones que han passat i passen cada setmana per aquí i enriqueixen un projecte que ha demostrat no tenir aturador.

Com haureu comprovat les que us heu acostat, l'espai no ha canviat poc. El que abans ocupava mitja capella ara és una placeta lluminosa i encantadora i el que abans eren un taller d'eines i una sala de reunions ara s'han integrat a la capella. Aquesta nova distribució ens ha obligat a replantejar-nos l'ús i les activitats que s'hi poden dur a terme, així com els horaris. Per adaptar aquesta nova realitat i distribució a la convivència amb les veïnes, les activitats no acaben més tard de les 22h entre setmana i de les 23h els cap de setmana.

Aquesta represa de l'activitat demostra una vegada més la força de l'autogestió com a motor transformador. Una força que no deixa indiferent a aquells que s'oposen a un canvi social realitzat de forma horitzontal i que veuen, en projectes com el nostre, perillar els seus privilegis. Com era de suposar, un grup reduït de reaccionaris, vinculats a la premsa i a partits polítics relacionats amb els poders que governaven l'anterior consistori, intenten, fent ús de la caverna mediàtica conservadora i neoliberal, desgastar la imatge del que Can Vies simbolitza pel barri; intentant dividir a les veïnes que malgrat, les mentides i manipulacions, segueixen al nostre costat.

Can Vies continua endavant recollint fruits, dolços per nosaltres i amargs per al poder. 18 anys d'autogestió han tingut molt a veure en què avui en dia podem estar orgulloses de tenir un barri compromès i combatiu, que fa front a les polítiques de retallades, des de l'habitatge a la salut, passant per les pensions i els drets laborals, un barri que ha recuperat la tradició cooperativa i ha assumit l'assemblearisme i l'autogestió com a premissa, un barri que es construeix a les places i als carrers. Des de Can Vies creiem que per aconseguir un barri més just i solidari cal superar l'estructura legal imposada pels poderosos a través de la desobediència i l'autogestió, i que cal fer-ho de manera col·lectiva.

Per això, convidem a totes les ingovernables a participar d'aquest espai que és vostre i que hi porteu les vostres idees i projectes, perquè només entre totes ho farem tot!

Nou projecte de l'escola Cavall Bernat

El curs 2015-2016 ha començat de manera diferent a l'escola pública Cavall Bernat a les classes dels més petits (P3 i P4) i el proper any s'incorporen al projecte els alumnes de P5.

Escola Cavall Bernat, Sants

El nou projecte pretén que els infants desenvolupin la creativitat, la imaginació, el control del seu cos, la coordinació de moviments, i puguin fer un bon aprenentatge sensorial. D'aquesta manera els volen preparar per començar a primària amb els aprenentatges més acadèmics.

És un model pedagògic innovador al barri que ja funciona a molts països europeus i arreu del món, i que ha demostrat que millora els resultats acadèmics i, també, la felicitat dels infants.

Una educació més propera i sensorial

A la classe del Llimoner i la Morera hi ha barrejats alumnes de P3 i P4. S'ha canviat el mobiliari i les joguines, que ara són de fusta, i s'ha cuidat que el material que envolta els infants sigui el més natural possible. És per això que a la tarda un dia a la setmana es modela cera d'abella i una altra tarda es fa pa, que després es mengen per esmorzar. També pinten amb aquarel·les i fan molt joc lliure, cançons i danses.

Cada matí després del pati es treballen els patrons de moviment, els nens i nens s'arrosseguen com els cocodrils o bé caminen com les tortugues. I després arriba l'hora del conte, un moment màgic i molt esperat. En el racó de les estacions les mestres expliquen contes molt bonics amb uns ninots molt especials.

El proper curs el grup de P5 també estarà dins d'aquest projecte, de manera que a l'escola hi haurà tres aules d'educació infantil amb els grups d'edat barrejats (P3-P4-P5).

Les famílies interessades poden venir a conèixer l'escola els dies de Portes Obertes (dimarts 8 i dijous 10 de març a les 15'15h), o bé concertar una entrevista (tel: 93.3322930).

Cicle de documentals: violència institucional

Audiovisuals (AVLAB) Can Batlló

Audiovisuals (AVLAB) Can Batlló ha presentat a l'auditori del bloc Onze un cicle de documentals sota el títol de Cicle de "violència institucional". Un diumenge de cada mes, a les 18:30h de la tarda, es convoca a veïns i veïnes, activistes, comunicadors i el públic en general a compartir un espai de debat i reflexió. Les diferents projeccions, que van començar al desembre de 2015, ens presenten les diferents violències a la nostra societat.

Una vegada projectat el documental "No estem sols" on la música, la dansa, la cultura, el teatre, etc. són part dels moviments socials organitzadors de les diferents lluites —sanitat, igualtat, educació, etc.— ens sorprèn i admira la fortalesa que es té davant d'aquesta situació per organitzar un acte de resistència-lluita-desobediència des de l'alegria o l'humor.

Després de visualitzar "Sense permís" i "Fronteres d'Europa", on vam veure el drama dels CIES i la situació dels refugiats a Europa, no es pot deixar de costat aquesta lluita en defensa dels Drets Humans de totes les persones, siguin del lloc que siguin. La projecció de febrer correspon al documental "No res" de Xavier Artigas que ens explicarà la mort d'un espai concret i una forma d'entendre un hàbitat urbà molt precís de la història de Barcelona. Serà el dia 28 de febrer a les 18:30 a l'Auditori de Cant Batlló (C/ Constitució 19, Barcelona) i parlarà de la desaparició i vida de la Colònia Castells.

Des de AVLAB Can Batlló definim la violència institucional, estructural i/o governamental, com qualsevol condició, acció o política que contribueix a la dominació, disminució, deshumanització o destrucció de les persones, tant a nivell físic com emocional. Aquests fets de denegació, negligència i també atac comporten la privació de les necessitats bàsiques i la reducció de les persones a l'estat de objectes que es trenquen, manipulen o ignoren. És terrorisme d'estat —censura, repressió, tortura, etc.—, però també desigualtat social i incompliment dels drets humans. És la situació d'injustícia quotidiana i "gairebé" normalitzada a la qual la ciutadania es veu sotmesa.

Davant del preocupant augment i regulació d'aquest tipus de violència en els últims anys, des de AVLAB Cant Batlló hem volgut crear un espai de debat entorn aquest cicle de documentals relacionats amb aquesta problemàtica, per estudiar, també, les reaccions a aquests atacs, a nivell personal o de la ciutadania, en general.

Per a això no només comptarem amb un públic crític al debat, sinó que ens acompanyaran en la xerrada els realitzadors i productors dels projectes audiovisuals que, al costat dels i les activistes de diferents moviments socials, exposaran les seves experiències i anàlisis sobre la temàtica de la pel·lícula. Així, amb els casos vistos i comentats, es podrà arribar a una visió global de les diferents situacions de violència que vivim actualment.

Reivindicació del comerç de proximitat per al barri

Oriol Barras

El comerç de proximitat es pot definir com aquell comerç al detall, la clientela del qual, en la seva majoria, són persones que habiten o treballen en l'entorn o el barri on l'establiment concret està establert. La fórmula del comerç tradicional se sol escenificar amb un establiment de venda, amb un venedor i una rebotiga o magatzem, tot i que amb els anys, hi ha hagut una diversificació de les formes de venda també en el comerç tradicional en el sector quotidià, que engloba l'oferta de productes alimentaris, drogueria i perfumeria.

El comerç de proximitat es caracteritza per una atenció propera a la clientela, anant més enllà del procés de compra, entrant en el diàleg venedor-comprador, i tenint en compte els usos dels productes per part del consumidor. En aquest punt, és important la comprensió de la voluntat de la persona compradora i la recomanació segons les seves necessitats expressades. Això posa de manifest la idea d'una construcció col·lectiva del consum, basada en la interacció i el moviment, que no dóna per segur que el consumidor sap tot el detall dels productes i la seva qualitat —com sí es suposa en l'autoservei i el lliure comerç—, siguin botigues d'alimentació o de mobles.

El foment d'aquesta interacció de comerciants amb compradores facilita la cohesió social dels entorns i eixos comercials, així com la convivència i el veïnatge dins el barri. El fet de veure cares conegudes i establir relacions potser breus, però sostingudes en el temps, contribueix a conformar espais de trobada entre persones de diversos orígens que, no obstant, tenen la necessitat d'abastir-se de productes de forma continuada en el sector quotidià. Són espais que contribueixen al desenvolupament local més enllà de la vessant econòmica, espais de desenvolupament comunitari en sentit més ampli, on es creen xarxes d'ajuda mútua, de preocupació i cura mútues, tant des de l'entorn físic com de les persones que l'habiten.

El comerç de proximitat és d'un tipus de comerç contributiu més que no pas extractiu, pel que hi ha un filosofia de retorn social en termes de treball i capital. El comerç de proximitat concentra el 55,3% de la ocupació en el sector quotidià segons l'Anuari de la distribució comercial en règim d'autoservei, que elabora el Departament d'Economia i Ocupació a través de la Direcció General de Comerç i que fa referència al 2014. A més, el comerç de proximitat no es pot deslocalitzar, per definició, i té un interès concret en la dinamització i la transformació de l'espai on està establert.

Les diferents experiències de comerç de proximitat posen de manifest la importància de la interdependència amb el barri i la importància de teixir associacionisme comercial per a la seva vertebració i supervivència. Els valors que es promouen des d'aquest tipus de comerç són molt menys agressius i més respectuosos amb els espais que ocupen i les persones que els habiten. Triar model de comerç és triar model de barri i model de ciutat. Per això, reivindicar el comerç de proximi

El comerç de fa barri

El Mercat de Sants, abans de ser el Mercat Nou amb la ubicació actual, va passar per dues ubicacions prèvies —al carrer Sant Crist i a la plaça Osca—, dos projectes constructius que van patir els entrebancs de l'agregació de Sants a Barcelona, fins que el 1913 es va culminar la inauguració del Mercat Nou, nom que recorda l'origen de l'espai que ara ocupa el mercat, on hi havia un hort que després de la seva compra per part de l'Ajuntament es va passar a anomenar "hort nou". Un espai que es va acabar convertint en un teixit comercial ple de vida i de veïnatge que es torna a sentir.

Mercè Esteban, Sants
Fotos: Sergi Rugrand

La remodelació de l'edifici actual del Mercat Nou l'any 2009, en plena crisi econòmica, va portar als paradistes a una situació de provisionalitat que van passar per un trasllat de les parades a Rambla Badal, fins que el 2014 van tornar a casa.

L'impàs provisional

La inversió dels paradistes pel retorn a les instal·lacions del Mercat Nou ha sigut molt potent i ha perdut pel camí parades de persones que, sense una continuïtat del seu negoci, la jubilació els era propera i no podien assumir els nivells d'inversió que suposava el manteniment de la parada. Aquesta ha sigut la raó principal del tancament d'algunes parades després de la rehabilitació de l'espai. Altres comerciants no han vist clara la inversió ja que la situació socioeconòmica dels anys de provisionalitat dificultava trobar fonts de finançament. Tal com explica Francesc Leyva, president dels concessionaris del Mercat Nou «quan anaves als bancs i explicaves el tipus d'inversió per què demanaves el crèdit no acostumaven a facilitar-los». Davant d'aquesta situació l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona va dilatar el termini del pagament per donar temps per generar diners ja un cop al mercat i poder pagar l'import total per paradista —que inclou el preu per metre quadrat al Mercat Nou, el cost del trasllat i l'aportació per la remodelació— sense haver de demanar més crèdit i perdre més paradistes pel camí al retorn.

El retorn

El retorn a casa, a l'edifici que ja portava més de 102 anys d'olor de mercat, ha estat molt positiu per part dels qui han pogut tornar. La rehabilitació per adequar-lo a les noves necessitats ha portat nous serveis com un pàrquing, una sala polivalent, zona de càrrega i descàrrega i una ampliació dels horaris d'obertura, elements que la majoria de paradistes troben que amplien les possibilitats i l'oferta del mercat, facilitant l'accés a possibles nous perfils de compradors. Un dels paradistes comenta que «des de la rehabilitació del mercat, l'han trepitjat un perfil de persones molt poc freqüent fins ara de veure dins les instal·lacions del mercat». Els matins la gent gran continua sent el públic més fàcil de trobar, i a les tardes, amb la nova obertura, els joves també s'hi passegen i hi compren. Activitats per als més petits organitzades des del Mercat també contribueixen a fer de l'espai un lloc càlid per totes les generacions del barri, que s'endinsa a l'entorn més enllà de generar una oferta comercial propera. Tal com explica a la Burxa el secretari de l'associació de concessionaris del Mercat, «els divendres a la tarda vénen nens preguntant què hi ha avui», .

El producte i el comerciant

El Mercat té una oferta de producte fresc i de proximitat, fet que porta a que l'accés al gènere que es ven no comporti una despesa ambiental ja que el trasllat és reduït, a més d'assegurar-se una qualitat alimentària. La relació que es genera al voltant d'una parada també és de qualitat i no es pot suplir pel tracte de la caixa d'un supermercat; les relacions humanes fan barri i creen xarxes informals de suport entre paradistes i venedors que donen caliu a l'entorn pròxim. Una membre de la paradista d'Aviram Nuri explica a la Burxa que «quan hi ha dones grans que fa temps que no vénen parlem entre els paradistes per saber si està bé; algú ja l'ha trucada i ens explica que està malalta».

Aquest model de consum es va perdre amb l'evolució de la venda dels productes manufacturats que assumien els colmados al

> La xarxa informal entre compradors i venedors fan de la ciutat una llar comuna.

mercat. Quan la gestió personalitzada es va anar desgastant en la relació comercial d'intercanvi de productes manufacturats, van néixer els supermercats, que van guanyar en productivitat i van perdre en relació humana de l'acte de comprar.

Davant d'aquesta situació, grans potències comercials, amb una filosofia del comerç molt distant a l'esmentada, s'han fet lloc a les instal·lacions dels mercats; una nova línia que, lluny de la proximitat, hi ocupa gran quantitat de metres quadrats.

Al Mercat de Sants el Mercadona ha guanyat el concurs per ocupar aquest espai ja que, a diferència dels paradistes, els seus beneficis els permet tenir un ingrés que poden invertir en ocupar gran part de les instal·lacions. Per tal de cobrir la funció dels antics colmados, els supermercats amb aquesta nova línia s'hi instal·len no només amb l'oferta dels productes manufacturats, sinó també amb la venda de productes propis de les parades del mercat (producte fresc). Tal com comenten els paradistes sembla, però, que els veïns tenen clara l'aposta i no han renunciat a pagar una mica més per la qualitat del comerç de proximitat.

El president de l'associació de paradistes explica que, fa trenta anys enrere, es va crear una proposta de col·lectivització d'aquest servei per tal que les persones que portaven els colmados compressin junts aquests tipus de pro-

… proximitat

ductes i posessin estanteries al mercat per cobrir aquesta complementarietat de la compra setmanal de productes manufacturats. Sembla, però, que les forces inversores han guanyat el buit que van deixar els colmados.

La influència del model de consum al model de ciutat

«Hem de tenir clar quin model de ciutat volem», afirma amb fermesa Francesc Leyva.

> La relació humana de qualitat que es genera al voltant d'una parada no es pot suplir pel tracte de la caixa d'un supermercat

El comerç i la seva tipologia és una política de fer ciutat i influeix en altres tipus de polítiques socials i urbanes. Tenir una xarxa de comerç pròxim fa de la zona un espai segur, llumenat i transitat, que buida de sentit la presència policial. La xarxa informal que es crea entre compradors i venedors, i el remenat de tots aquests rols, fan de la ciutat una llar comuna.

La filosofia del Mercat de Sants i dels comerços de l'entorn ajuden a configurar aquesta tipologia de vida al carrer; «al vespre encara hi ha persones que circulen pels carrers circumdants al mercat, i això ho ha generat el mateix Mercat i els comerços de l'entorn», afirma el president.

A diferència d'aquesta experiència, l'existència d'hipermercats i zones comercials als afores de la ciutat l'estan desertitzant i buidant de vida; a més, els beneficis no es reparteixen entre els treballadors, sinó que tornen als propietaris de les empreses alimentícies. A diferència d'aquest model, al Mercat de Sants 50 famílies tenen una inversió feta al seu barri i més de 200 famílies depenen del mercat. Un comerç de proximitat que, més enllà del benefici relacional, reparteix el benefici econòmic al veïnatge —el 90% dels concessionaris viuen al Districte—.

El Mercat fa barri

Les relacions comercials i veïnals que es donen al mercat són un fil més del teixit associatiu del barri; vincles amb esdeveniments festius, culturals i esportius del barri amb el suport del mercat i de paradistes de tot tipus, són una mostra més del tipus de relacions comercials que s'allunyen d'una ciutat alienant.

La Volta Ciclista que organitza la Unió Esportiva de Sants n'és un exemple; el mercat la patrocina des dels seus inicis, al 1922, i també s'encarrega de l'avituallament dels corredors al seu pas pel barri, com ho fa també amb els atletes del Cros Popular de Sants.

Aquesta vinculació amb les activitats organitzades des de la vila de Sants són només un exemple de tantes altres formes de fer barri des de les relacions comercials de proximitat, que participen en el relat col·lectiu d'una vida dels nostres carrers escrita de forma comuna.

La importància de l'entorn

Oriol Barras, Sants

L'Associació de Comerços de l'Entorn del Mercat de Sants va néixer fa gairebé 25 anys amb la idea de vertebrar l'eix comercial que constitueix el mercat i la seva àrea d'influència. En els quatre anys i mig d'obres, hi va haver un desgast i la destrucció de gran part del teixit comercial de l'entorn del mercat. L'associació va renovar-se —estatuts inclosos— i va passar a anomenar-se Associació Comerç Mercat Nou (CMN) coincidint amb l'obertura de nous comerços des de la fase final de les obres.

Tot i que fa deu anys hi havia 74 comerços associats, després de la "travessa del desert" de les obres del mercat i dels carrers de Sant Jordi, Sant Medir, Daoíz i Velarde, i Càceres, que l'envolten, «van quedar-ne molt pocs, 10 o 12», m'explica el David, president de l'associació. En l'actualitat n'hi ha 27, dedicats a la venda al detall i als serveis.

Comerç Mercat Nou ofereix als comerços associats estratègies conjuntes de visibilització i promoció, com per exemple activitats al carrer o una targeta de fidelitat –«d'agraïment», em diuen–, offline i online, amb descomptes i sortejos periòdics entre els clients. Ofereixen assessorament legal i administratiu, així com interlocució amb l'administració local per a defensar els interessos comuns.

Però també és una manera de mantenir-se al dia, una xarxa per a compartir informació i idees, ajudar-se mútuament, organitzar activitats que no estiguin directament relacionades amb el negoci o simplement conèixer-se una mica millor els uns als altres. «A més que crec que associar-se és una manera de contribuir, i de creure que he de contribuir, de la manera que pugui, per a mi és una forma d'estar connectat amb el que passa per aquí», em diu un associat de la botiga de joguines Pani House. És un espai on es desenvolupa una relació de veïnatge, i es tenen unes vivències i uns aprenentatges en comú.

En diades populars com el Carnestoltes o Sant Jordi surten al carrer per a apropar-se a les veïnes, dinamitzar l'espai i donar a conèixer els comerços de l'entorn del mercat i els valors del comerç de proximitat. «Hem de donar per a fer que la gent vingui i ens conegui, i vegi el tracte i l'atenció que donem i com coneixem el producte i la qualitat que oferim», m'explica el David. «Els joves han de saber que el mercat i el seu entorn són una bona opció per a comprar. Tot i que també entenc que hi ha situacions en què la butxaca mana, en el comerç de barri s'hi pot trobar molt bona relació qualitat-preu».

L'associació també ofereix als clients un servei de transport fins a casa amb la compra. Es tracta d'un vehicle elèctric de dues places amb un maleter per a portar el que s'hagi comprat. Un servei comprensiu i que necessàriament ha de ser de proximitat. És una forma de participar de la vida del barri fent, des de l'activitat i l'exemple. «El que podem fer nosaltres mateixos amb garanties no ho externalitzem. Per exemple, si volem fer una xocolatada i hi ha un comerç de l'associació que pot donar aquest servei, no anirem lluny a buscar el que tenim aquí», continua el David. «A més és una forma de promocionar el que tenim».

A més, l'associació té un acord de col·laboració amb el mercat, el que la fa única a la ciutat de Barcelona. Aquesta «simbiosi és un valor afegit per a ambdues parts», afirma un associat de la botiga d'articles per a animals domèstics, 4 Grapes, «som entitats independents, però si nosaltres organitzem alguna cosa, comptem amb ells, i ells sempre ens tenen en compte quan fan alguna activitat». Entre el mercat i l'entorn es dóna una relació de convivència en la què es té cura de l'entorn i l'espai i el temps que comparteixen. Mitjançant aquesta interrelació intenten fer accions conjuntes per a potenciar l'acostament de vianants a la zona i la recurrència de les veïnes i formar clientela.

CMN comerç mercat nou sants

I ara, on dinarem?

Crònica sentimental del tancament d'un bar popular

Elba Mansilla

El Planas és un bar de barri dels de *tota la vida*, amb una clientela formada, fonamentalment, per veïns, veïnes i gent que treballa a la zona. En un moment, mentre feineja, la Fina ens dibuixa la petita comunitat que sovinteja el local: el Club Petanca de Sants, la Penya Blanquiblava de Sants i Hostafrancs, les cooperatives LaCol i La ciutat invisible, l'equip de redacció de La Directa, el personal de l'estudi de doblatge Media Arts Studio i de l'oficina Tourist Fòrum del carrer Salou, les perruqueres d'Avance, i una colla de jubilats —que enumera pel nom, un rere l'altre — que venen a fer la partida de dominó cada vespre... Tot de cares conegudes, que, dia sí, dia també, passen pel bar a fer una cafè ràpid, dinar, emportar-se un entrepà o a deixar unes claus que passarà a recollir algú l'endemà a primera hora.

Des de La Burxa volem posar l'alerta en el simbolisme del tancament de bars com El Planas. Comerços arrelats al barri, espais de socialització i veïnatge que, sense caure en idealitzacions nostàlgiques i impostades, constitueixen veritables espais de trobada entre persones que poden aprofitar la proximitat espacial per treballar la diversitat que ens defineix. El bar de barri entès com a punt de trobada de confiança per als veïns i les veïnes. I el tancament del mateix, com a pèrdua d'un node en aquesta xarxa relacional, en aquesta manera de fer i construir la identitat dels nostres barris. Corria el 1961 quan la urbanista i activista nord-americana Jane Jacobs defensava, a la seva obra *Muerte y vida en las grandes ciudades* (Capitan Swing, 2011), que el comerç de proximitat era un dels factors claus per mantenir els nostres carrers vius i segurs. Jacobs sosté que el veïnatge i coneixement mutu facilita pràctiques espontànies d'ajuda mútua, pràctiques tan senzilles i alhora tan humanes com ajudar la veïna anciana a pujar la compra a casa, preocupar-se per la salut d'algú a qui fa dies que no veies, donar la veu d'alarma per evitar robatoris o posar en contacte persones del cercle de confiança i proximitat que busquen i ofereixen algun servei.

> Comerços arrelats al barri, espais de socialització i veïnatge que, sense caure en idealitzacions nostàlgiques constitueixen veritables espais de trobada entre persones

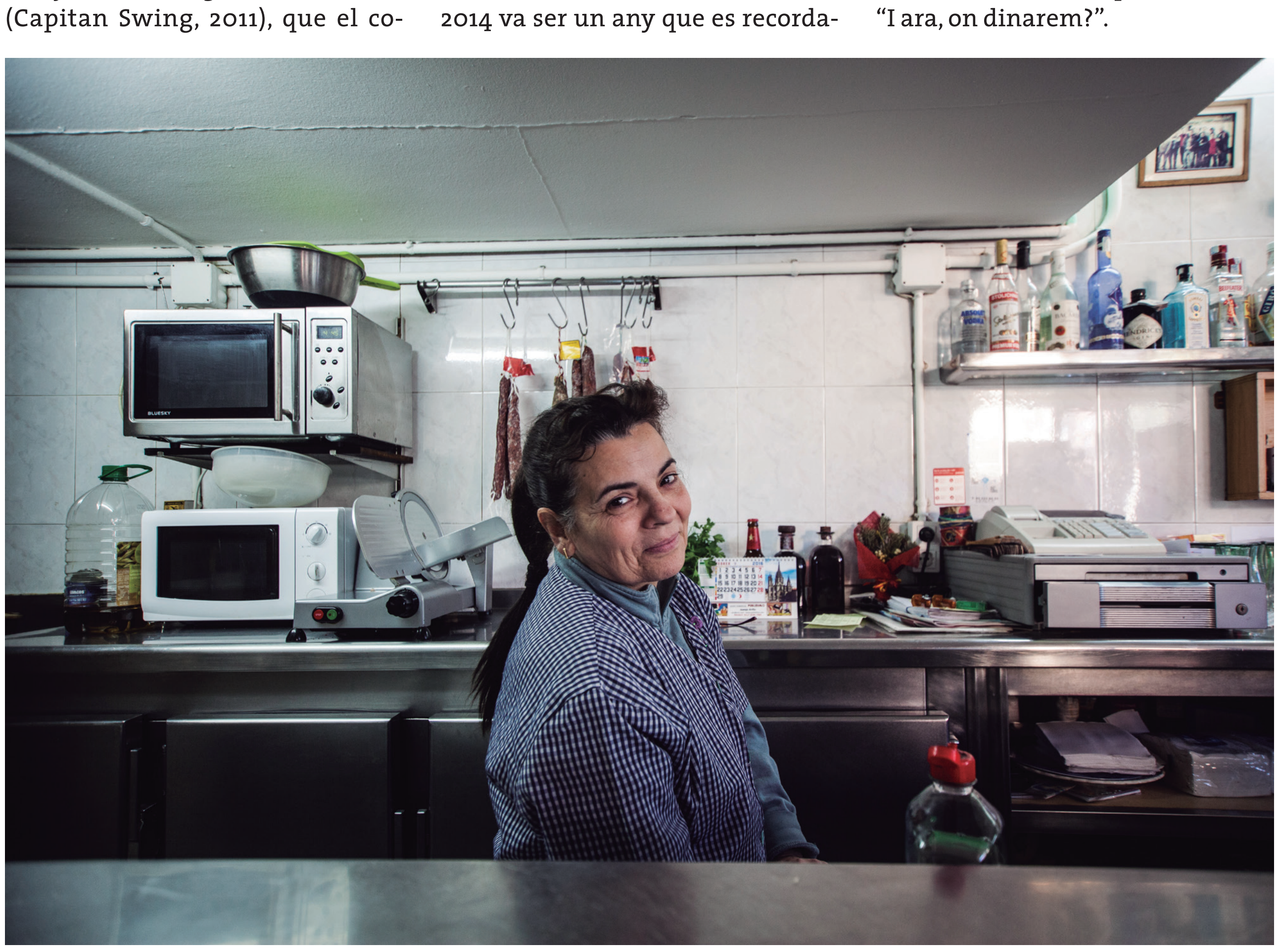
Segons dades de la Federación Española de Hosteleria y Restauración (FEHR), des de l'inici de la crisis al 2008, prop de 13.000 bars, tavernes i cafeteries han tancat a l'Estat espanyol. Les raons per les quals baixen la persiana són diverses, tot i que la caiguda de les vendes, l'augment dels impostos i els costos energètics i la revisió a l'alça dels lloguers són els factors clau que han portat al tancament de molts d'aquests establiments, amb un impacte especialment contundent en aquells de caràcter familiar.

Un fenomen que afecta tota la ciutat

2014 va ser un any que es recordarà amb tristesa pel tancament de comerços emblemàtics i centenaris com la camiseria Deulofeu de la plaça de Sant Jaume, el Musical Empòrium de la Rambla o el magatzem de teles El Índio del carrer del Carme. En tots els casos, els establiments van tancar perquè o bé se'ls acabava el contracte de renda antiga, o bé no podien fer front al pagament del lloguer un cop actualitzat després de l'entrada en vigor de la nova Llei d'arrendaments urbans (LAU).

A la Barcelona dels barris l'efecte s'està estenent com una pandèmia, amb la tematització turística del conjunt de la ciutat, encara que els mitjans de comunicació no es facin ressò, quan no és un comerç singular en un edifici emblemàtic, el que cessa la seva activitat. La plaça Osca és un bon exemple d'aquesta transformació en el model d'activitat comercial a la zona. Ja no queda ni rastre de la bugaderia, la fusteria o el forn de pa que no fa ni 10 anys diversificaven l'activitat comercial de l'Osca. Des que han canviat els bancs per seure-hi, ja no queda gairebé ni plaça. Un altre parc temàtic en règim de monocultiu d'oci. Un *no-res* de bars i terrasses.

Amb el tancament de "El Planas" no només perdem un bar popular, sinó que desapareix també un espai físic de proximitat que és, alhora, una forma de conviure, de relacionar-se, una manera determinada de *fer barri*. Qui escriu perdrà el lloc de referència on menjar bo, econòmic i casolà un cop per setmana, i una cara amable, la de la Fina, que sempre em rep amb una "Què vols, *guapetona*?". I no sóc, ni de bon tros, l'única. Em consta que alguns dels clients i clientes habituals, des que es van assabentar, es pregunten de manera retòrica — i un pèl alarmada: "I ara, on dinarem?".

La Fina ha regentat el bar Planas des de l'any 2000 — Sergi Rugrand

Una cursa de llarga distància

Oriol Barras

Francesc Mates era un noi aficionat a l'atletisme que treballava en una fàbrica de calçat. Des dels 14 anys es feia les seves pròpies sabates d'atletisme. Al 1947, amb 17 anys, va independitzar-se i va començar a fabricar-ne en el seu domicili, de forma artesanal. Aquell mateix any, va crear les seves primeres sabates esportives dissenyades especialment per a pistes de cendra.

Els inicis

Des del principi, la casa MaTeS va estar marcada per la recerca de la millora de les prestacions del calçat per a fer front a l'exigència de les proves esportives, «calçat per a fer la cara alegre». Des del 1950 Francesc Mates va estudiar la morfologia dels peus amb l'objectiu de millorar els motlles i els dissenys utilitzats fins llavors. En els anys posteriors, va continuar dissenyant i fabricant noves sabates, així com desenvolupant models que havia manufacturat anteriorment.

Trenta anys de consolidació

Cap a la meitat dels anys 60 va instal·lar la seva fàbrica al barri de Sants, i va continuar amb la manufactura artesanal de sabates esportives, i d'accessoris i complements. Des de molts llocs de la geografia espanyola van interessar-se pel seu calçat esportiu i els seus avenços tècnics. Va ser una dècada molt prolífica en la que va desenvolupar models de sabates per a tenis, marxa atlètica, lluita grecoromana i va millorar i adaptar models de sabata per a les diferents superfícies en què es practiquen.

L'any 1976 va posar-se en contacte amb Ramon Oliu per a organitzar proves de llarga distància en recorreguts urbans. El 1977 va dissenyar i fabricar el seu primer prototip de sabata per a realitzar llargues distàncies. L'any 1978, va participar en l'organització de la «I Marathon de Catalunya» que es va realitzar a Palafrugell. L'any 1980 correria ell mateix la marató a Barcelona, una experiència que va contribuir a una millora dels seus dissenys per a la sabata per a recórrer llargues distàncies.

Al 1981 va organitzar la primera Cursa de l'Amistat. El 1983 va promoure i col·laborar amb la primera Cursa femenina, que tenia inici i final a les Rambles. A finals de la dècada del vuitanta, es va crear la Federació Catalana de les Curses d'Orientació i Francesc Mates va ser-ne el vicepresident. A finals d'aquesta dècada, però, la seva salut empitjoraria. Va morir el 1991.

El relleu generacional

La mort de Francesc Mates va obligar a una reorganització de l'empresa. El 1993, la seva filla Myrna va agafar el relleu al capdavant del negoci familiar i, tot i mantenir l'essència, va imprimir-hi el seu caràcter. A meitat dels noranta, el negoci va avançar cap a d'altres tipus de calçat, com les sabates per a bebès i infants. Al 1997 va començar a manufacturar calçat ortopèdic. Al 2000 la Myrna va aconseguir el títol de Mestre Sabatera. Al 2004 va començar a dissenyar sabates urbanes per a dones. Al 2007 va obrir la botiga al carrer Gayarre, 25, coincidint amb la finalització del programa per la personalització de sabates i consolidant la línia urbana de la casa Mates. Al 2014 Mates ja exportava a l'Àsia.

La cursa de l'amistat

La idea de Mates sobre el fet de córrer era que es tracta d'un moment per a estar amb els amics, per a col·laborar i animar-se els uns als altres. Pensava que córrer ha de fer-nos sentir bé i en fer-ho sorgeixen espontàniament moments de suport per a superar el recorregut plegats. La Cursa de l'Amistat és una prova celebrada l'1 de novembre que té el seu punt de sortida al Castell de Montjuïc i acaba al Tibidabo, una mica més de 16 kilòmetres. Enguany se celebrarà la 36a edició. L'any 2015 van participar-hi 706 atletes.

I ara què?

MaTeS té davant seu un futur –un present ja– ple de reptes. La paraula innovació és avui en dia un mot molt utilitzat. Podríem dir que està de moda. No obstant, més que mencionar la paraula en sí, MaTeS ha estat contribuint a aquesta idea des de la pràctica, des de l'exemple, fent més que no pas dient. La casa és una marca posicionada en l'artesania, però no per això ha renunciat a la innovació tecnològica, per a ajudar en el procés, més que no pas per a fer economies de gran escala. Myrna afirma que pràcticament totes les sabates de la casa passen per les seves mans, i que no hi ha dues sabates iguals.

El procés artesanal i els valors associats, com per exemple optar per productes que ofereixin un cicle de vida el més llarg possible, entren en contradicció amb els patrons de consum del usar i llençar tan estesos en la contemporaneïtat. Això posa MaTeS davant una situació curiosa i difícil per a afrontar els seus processos de producció i distribució. Per exemple, MaTeS no fa publicitat i es dóna a conèixer principalment pel boca-orella; per altra banda, no produeix per a altres marques, i intenta fer la distribució a partir de la seva pròpia botiga, però també comença a tenir presència a països com Japó, la Xina o Corea del Sud.

La aposta per la fabricació de sabates a mida o la ortopèdia, desvetllen també una preocupació per a seguir endegant en la millora de les sabates per a evitar problemes relacionats amb el calçat en el futur. Aquí hi trobem valors com la preocupació i la cura per a la salut i la comoditat. En aquests aspectes, la innovació és i serà un punt clau; la supervivència de les idees de la família Mates i de les seves sabates, en dependran en gran mesura.

RACÓ HISTÒRIC

Sabeu que és una burxa?

Agus Giralt

Segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalana una burxa és una vareta de ferro acabada en punxa, que es feia servir als burots per examinar les càrregues. Un estri que de ben segur que al nostre barri, que feia frontera amb Barcelona, va donar més d'un ensurt a algú dels molts que intentaven entrar productes de contraban a la ciutat. Com es feia servir per buscar allò que era ocult per extensió aquest estri ha donat lloc al verb burxar, que en una de les seves accepcions significa Incitar (algú) a descobrir, a revelar, quelcom.

Després d'uns anys vuitanta on els moviments socials de Sants semblaven haver perdut l'empenta de la dècada anterior, als noranta una nova generació de santsencs va començar a generar nous projectes que poc a poc anirien enllaçant amb la rica història reivindicativa del barri. Noves lluites, nous projectes que necessitaven espais de llibertat on créixer i desenvolupar-se. Així doncs, Sants es va omplir de Centres Socials Okupats que van oferir als joves l'oportunitat de descobrir el que significava l'autogestió.

Sants començava a bullir amb aquests espais i tot el que en ells s'anava gestant. Però calia un pas més per aconseguir que tot allò que estava naixent no quedés silenciat. L'inici del 1998 va portar al barri una onada repressiva que es va traduir en desallotjaments i detencions. Però sovint la repressió al nostre barri s'acaba tornant en contra dels repressors. Volent tallar les branques de l'arbre no es van adonar que l'estaven esporgant i com a resultat aquest donà més fruits. La resposta a la repressió del 1998 va ser un fruit del que encara en gaudim, La Burxa. Una publicació que va començar sent un Din A3 plegat, però que poc a poc es va anar convertint en un referent de la comunicació local.

La Burxa no ha sigut l'única publicació dedicada a la informació local santsenca. A la història més propera trobem publicacions com Trenc d'Alba, una revista que van publicar els joves de l'Ateneu Popular de Sants de l'any 1982 al 1986; L'Informatiu de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, que va tenir molta distribució, i algunes que van tenir un pas molt fugaç, com El 15. Però cap d'elles ha tingut una durada tant llarga com la Burxa, que ja fa 18 anys que es pot trobar als carrers del barri.

Però el principal mèrit de la Burxa no és només la seva ja llarga vida, és seguir sortint gràcies a l'esforç de persones que treballen de forma desinteressada, és seguir explicant i donant veu a aquelles noticies que difícilment es publicarien a d'altres llocs, és haver-se convertit en aquesta eina que ens serveix mes rere més per burxar dins les carretades d'informació que ens podríem empassar si no tinguéssim sense sentit crític.

FOGONS DE TEMPORADA

Reivindiquem els pinyons del País

Núria May Masnou

Fa unes setmanes vaig tenir el plaer d'assistir a la presentació d'un llibre ben curiós: Pinyonaires, de Josep Cot i Antoni Gimeno. La presentació es va emmarcar en una exposició curulla d'eines de bosc i fotografies antigues. Per aquells que, com jo, desconeixien el bell ofici de pinyonaire us en relataré quatre paraules. Antigament els boscos no presentaven la imatge que ara en tenim, els arbres restaven ordenadament separats i l'espai entre ells solia estar volgudament net de branques, rostolls i esbarzers. La gent s'hi guanyava el pa al bosc i n'eren molts i variats els oficis: carboners, talladors, escorçaires, costalaires, i entre més encara, els pinyonaires. Aquests s'encarregaven de collir les pinyes que més tard buidarien de pinyons i vendrien a pes.

A Catalunya n'hi havia tradició, sobretot per la zona del Montseny; amb una escala i un ganxo sortien els pinyonaires als boscos i tornaven carregats de feixos de pinyes. La temporada començava per Sant Martí, quan la pinya cau del pi, i s'acabava quan el sol ja obria la pinya a l'arbre. A les eres dels masos les pinyes s'amuntegaven i quan arribava el juliol, es cremaven per extreure'n els pinyons. Aquests s'havien de garbellar, per separar-los de restes de pinya i closca, i obtenir els pinyons que venien a cafès i forns. Entre les elaboracions més habituals que se'n cuinaven coneixereu segur la coca de pinyons i altres plats dignes de la cuina catalana més nostrada: espinacs a la catalana, bacallà, ambdós amb panses i pinyons, el pollastre de Nadal o els panellets. I com a receptes curioses, i en desús, la truita de pinyons (amb ous batuts, oli d'oliva VE i all) o les torradetes amb mel i pinyons. Son un producte de cost relativament elevat, derivat de la feina que comporta la seva obtenció, potser però en podem menjar menys vegades però quan ho fem, preguntar si són del País. Sense desmerèixer els d'altres contrades s'ha de dir que a mi em semblen molt més bons. Al menjar-los segur que recordareu, i per tant mantindreu viva, aquesta antiga tradició: l'ofici del pinyonaire.

TASQUES

Bodega Bartolí: quan la qualitat i la varietat marquen la diferència

Jordi Peralta

La història de la Bodega Bartolí comença l'any 1939 de la mà de l'avi dels germans Albert i Vicenç. El que era una petita tasca dedicada a servir barreges i vins acabaria també oferint tapes i, durant els darrers trenta anys, s'hi afegirien àpats més consistents. «Un dia, com aquell qui no vol la cosa, li van demanar una sopa a ma mare. Des d'aleshores vam decidir d'atrevir-nos a servir dinars», explica l'Albert; qui, a diferència del que diuen els propietaris d'altres bars arrelats al barri, es mostra molt optimista sobre la supervivència del negoci. De fet, no li fan cap mena de por les franquícies que s'obren pas arreu de la ciutat. «Ens sabem defensar. Nosaltres seguim la nostra línia i estem molt satisfets del que fem», comenta. I tot i que la crisi econòmica s'ha notat i molts clients van amb el fre de mà posat a l'hora de consumir, assenyala que no es pot pas queixar i que hi ha feina cada dia.

Com s'explica aquest èxit? Segons l'Albert, té a veure amb l'excel·lent relació qualitat-preu i el gran assortiment de productes que ofereixen. I, tot trencant el tòpic que sovint s'associa a aquest tipus d'establiments, explica que la gent jove també els visita amb freqüència. «El jovent que des de la infantesa ha estat educat en la cultura del vermut del dissabte i del menjar casolà no ens fallarà mai», a remarca. I esmenta alguns dels plats que atorguen fama a la tasca: les anxoves, els *callos* i els cargols es trobarien entre les primeres posicions de la llista de productes estrella. Cal sumar-hi també la immensa varietat de bolets, adequats a cada estació de l'any, i l'efecte del extensíssim menú, amb deu opcions de plats de primer i vint opcions de segon. Si més no, qui es deixi caure per aquest indret del carrer Vallespir no es podrà queixar a l'hora d'escollir.

HUMOR

MÚSICA

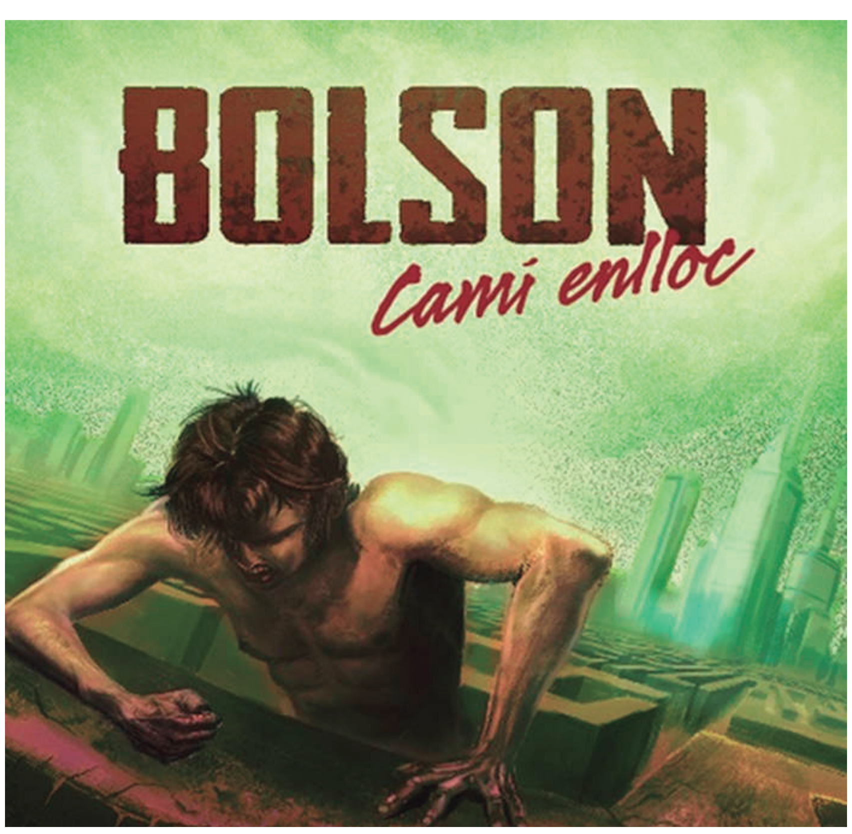
Bolson Camí Enlloc

David Vázquez

A finals de l'any passat els Bolson van presentar en societat el seu esperat segon treball oficial "Camí enlloc". Després de l'anterior "Encara pots cridar" (2012), la banda ofereix un disc molt elegant en quant al disseny i una nova formació amb canvi de bateria i un so més compacte que aconsegueixen produir uns temes igual d'efectius, però amb evidents signes d'expertesa i saber fer.

És en aquest sentit destacable la feina de la guitarra -de precissió milimètrica- d'en Jordi, així com la inconfundible veu d'en Pau. El projecte, que va començar a caminar el 2008, després de l'experiència de bandes anteriors com ETC o els mítics DJVU, ha aconseguit trobar el seu lloc a l'escena del punk i hardcore en català, compartint cartell amb bandes com Afganistan Ye-ye's, Antipatiks, Crack del 29, Alatak o Malestar Social, així com altres com Habeas Corpus, G.A.S Drummers o els canadencs Propagandhi, de qui també es troben influenciats, així com d'altres bandes clàssiques del hardcore com Gorilla Biscuits, A Wilhelm scream, Boysetsfire, Burning Heads, ALL i un llarg etc. Tot i deixar endarrera en nom de Familia Bolson, continuen militant a la família de les causes justes i dels moviments socials, així com de la família santsenca, presentant aquest disc en primícia al Koitton Club per a tota la parròquia. Els Bolson no perden uns orígens que en indrets concrets, esdevenen tradició.

Endavant, Bolson!

TEATRE

"Sunday Morning"

De Carol López / Sala Flyhard

Lancelot

Carol López es va donar a conèixer com a autora teatral l'any 2005 amb V.O.S. (Versió original subtitulada) que va tenir una gran acollida quan es va estrenar al Teatre Lliure, però la seva consagració definitiva va arribar l'any 2008 amb "Germanes", que va obtenir un enorme èxit a l Sala Villarroel i en totes les seves posteriors reposicions. L'any 2013 va presentar "Sunday morning" en el torneig de dramatúrgia del festival Temporada Alt i, finalment, el gener passat la va estrenar a la sala Flyhard.

El que comença com un thriller de dos personatges en una comissaria un dia plujós, i prenent com a premissa els tòpics del gènere policíac, pren una altra deriva, que l'espectador ha d'anar descobrint ella mateix. I tot i que en alguns moments aquests girs poden semblar una mica incoherents s'ha doentrar en el joc per poder gaudir d'aquest text ple de misteri que manté sempre l'interès, pendents de la seva resolució.

És molt important que aquest text ens sigui servit per dos bons actors, i això s'aconsegueix amb les interpretacions de Nausicaa Bonnin (guanyadora del Festival de Málaga de 2009 per la seva interpretació al film *"Tres dias con la familia"*), excel·lent en el seu paper de dona resolutiva que aspira a descobrir un assassí, i Isak Férriz

creant un misteriós personatge del que poc sabem i del que, al igual que la seva oponent, volem descobrir-ho tot.

Carol López, a més d'autora, també s'ha reservat la direcció de l'obra.

CINEMA

"Suffragette", lluita s'escriu en femení

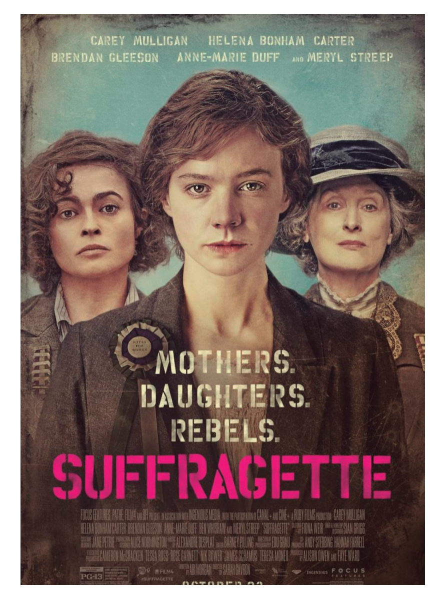
Àngel Bravo

Maud és una dona obrera que té les mans marcades pel sacrifici de passar tota la joventut a una bugaderia industrial, sota condicions dures i discriminatòries. Però per a Maud, en aquella Gran Bretanya dels inicis del segle XX, la seva és una vida d'allò més dramàtica… ment normal i corrent, on les dones són apartades de les decisions polítiques ja que el seu lloc natural és la llar i la seva missió enorgullir l'estatus social dels marits. Maud no té dret de vot perquè així ho ha mamat, i calla, perquè així l'han ensenyada, però poc a poc, per influència d'una nouvinguda a la feina, anirà despertant de sota la roca de la història i s'adonarà que per fer justa la injustícia és necessària la revolta.

El moviment sufragista va viure una forta activitat a l'Anglaterra de poc abans de la Primera Guerra Mundial. La figura més important va ser Emmeline Pankhurst, qui el 1903 va fundar la Women Social and Political Union. Ella apostava per accions més contundents de lluita i protesta, d'aquí que ben aviat es confluissin dos col·lectius: les seves seguidores serien les *suffragettes*, de perfil més combatent, en contraposició a les *sufragists* (sufragistes) de la Unió Nacional Anglesa de Societats Sufragistes, que apostaven per vies més diplomàtiques (les del seny, en dirien alguns, ara…). Estrany, tot s›ha de dir, que el títol de la pel·lícula que ens ocupa s›hagi traduit aquí sense parar esment en aquesta qüestió, ja que el film retrata bàsicament el col·lectiu que veia la radicalitat com a única possibilitat lògica per aconseguir repercussió social. Com es diu en un moment del relat, "la guerra és el llenguatge dels homes" i, per tant, sols per via de l'acte vandàlic creien que arribarien a ser escoltades.

L'actriu Carey Mulligan és l'encarregada de fer el paper de Maud, en una interpretació que hipnotitza des del primer minut, ja que veiem la transformació psicològica del personatge i això facilita l'entrada de l'espectador a la ment de l'època. La veterana líder feminista Emmeline Pankhurst, d'altra banda, és encarnada per una breu i continguda, però sempre sublim, Meryl Streep, qui, amb clams instigadors com que "calen fets, i no paraules!" o "abans ser rebels, que esclaves!", invoca a la lluita persistent de les classes populars.

Al voltant doncs d'aquestes dues figures es teixeix una història lloablement ambientada que respira

pols de document històric, però sense matisos ni excessos, ja que parteix d'una vocació més inspiradora que exhaustiva, i persegueix per damunt de tot la necessitat urgent de reciclar, sacsejar i ampliar les nostres consciències. Suffragette és una restrospectiva sempre necessària que ens demana implicació, en recordar-nos que som on som perquè moltes i molts al darrere s'hi han deixat la pell, desafiant allò que, anomenant-se Llei, es considerava just, i posant en risc tot el que estimaven. Aquest món, obstinat a no girar, encara avui dia segueix sent el nostre.

Directora: Sarah Gavron
Guió: Abi Morgan
Repartiment: Carey Mulligan, Helena Bonham Carter, Meryl Streep, Brendan Gleeson,
Gènere: Drama històrico-polític

AGENDA

Febrer 2016

Divendres 12 a partir de les 20.30h
Exposició d'escrits i relats de "ARMA-PALABRA". Hamburgueseria vegana
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Dissabte 13. Tot el dia
Jornada cultural i solidària amb el Kurdistan. Xerrades, àpat kurd, activitats i concerts.
A càrrec de la Plataforma Azadí
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

Dissabte 13 a partir de les 19h
Tarda de jocs de taula
Organitza: Arran
Casal Independentista de Sants (C/ Muntadas, 24, baixos)

Diumenge 14 a les 11.00h
Vermut i xerrada: Les dones a la lluita revolucionària. Fins on arriba la repressió?
Ponents: Irene Cardona i Mireia Ros.
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

Diumenge 14 a les 18h
Taula rodona sobre el turisme
Coordinadora Llibertària de Mallorca, L'Oca de Gràcia i Defensem La Barceloneta.
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

Divendres 19 i Dissabte 20
I Congrés de Sobirania Tecnològica
Organitza: Grup promotor sobirania tecnològica
Facultat de Biblioteconomia i Documentació
C/Melcior de Palau, 140

Divendres 19 a partir de les 18h
Jornades antiMWC
Xerrades i hamburgueseria vegana
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Dissabte 20 a partir de les 12h
200 números de la Burxa, 18 anys fent barri. Can Batlló. Tot el dia

Dissabte 20 a partir de les 12h
Jornades antiMWC
Xerrades, dinar, debats i sopador
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Dissabte 20 a les 11h
Club de lectura: Total Kheópts, de Jean-Claude Izzo
Can Batlló (Biblioteca Josep Pons)

Dissabte 20 a les 23.30h
Nyahbingi Sound (música jamaicana)
Entrada lliure
Koitton Club (c/Rossend Arús, 9)

Diumenge 21 a partir de les 12h
Jornades antiMWC
A les 12h Xerrada "Smartphones, Internet i moviments socials"
14h Vermut
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Diumenge 21 a les 12h a la plaça Màlaga
Taller de llengua de signes "Descobreix la sordceguesa"
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Diumenge 21 a partir de les 12h
Cinema: Pride de Matthew Marchus, Regne Unit, 2014
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Dimecres 23 a les 19h
19h xerrada sobre el 36
Editorial Descontrol
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

Dimecres 23 a les 19h.
Presentació de la trilogia: "Hambre y violencia en la Barcelona revolucionaria"
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Dijous 25 a les 19h
Segon acte temàtic del Mobile World Congress. Organitza: Arran
Casal Independentista de Sants (C/ Muntadas, 24, baixos)

Divendres 26 a les 19h
Espais de salut: "Compartim experiències"
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

Divendres 26 a les 21h
Ràdio-teatre "Mala Vida" Late night show en directe
Organitza ECM
Can Batlló (Auditori)

Divendres 26 a les 23.30h
Dj Fumantxú (música bailonga i hits)
Entrada lliure
Koitton Club (c/Rossend Arús, 9)

Dissabte 27 durant tot el dia
Memòria històrica, calçotada i taula rodona
Plaça Joan Peiró

Dissabte 27 a les 11h
Visquem els contes presenta: "Escoltem contes en anglès explicats per la Sherry"
Can Batlló (Bibloteca Josep Pons)

Dissabte 27 a les 12h
Calçotada i campionat de Ping Pong
Organitza Horts de Can Batlló
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

Dissante 27 a les 21:30h
Final de l'Esclat d'arran
Can Batlló (Auditori)

Diumenge 28 a les 16.30h
Presentació del documental "Mañana serás tú" sobre una fàbrica ocupada pels treballadors a Burgos
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

Diumenge 28 a les 18:30h
Cicle Violència Institucional: projecció i debat. "No-Res"
Amb la presència dels directors
Can Batlló (Auditori)

Dilluns a les 20.30h.
VIII Mostra de cine Infame: Gnomo Cop
Entrada lliure
Koitton Club (c/Rossend Arús, 9)

Divendres 4 de març a les 18h
Taller sobre energies renovables, herbes medicinals, sofware lliure i alternatives a la psiquiatria
Xarxa d'Estudis per l'autonomia
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

Dissabte 5 de març a les 12h
Jornades antiespecistes
Xerrada: "Feminisme i animalitat: el cos animal horroritzat"
Assemblea Llibertària UB-Raval
Activitats i paella
Plaça Josep Pons (Màlaga)

Diumenge 6 de març a partir de les 11h
Calçotada Popular del Casal Independentista
Plaça de Sants

Diumenge 6 de març a les 18.00h
Taula rodona sobre el sindicalisme i la vaga com eina revolucionària.
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

AGENDA MENSUAl FIXA

KAFETA OBERTA
Dimarts de 18h a 22h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

ASSEMBLEA DEL CSA CAN VIES
Dimecres a les 19h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40)

JORNADES OBERTES DE TREBALL
Dijous a les 17h i dissabtes a les 10:30h
CSA Can Vies (C/ Jocs Florals, 40¬-42)

CLASSE DE IOGA
Diumenge a les 19h
Preu 5 euros la sessió
Casal Independentista de Sants (C/ Muntadas, 24, baixos)

GRUP D'HABITATGE DE SANTS
Diumenge a les 19.30h
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

HAMBURGUESERIA VEGANA
1r i 3r divendres de cada mes a les 21.00h
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

BIBLIOTECA SOCIAL MATEO MORRAL
Dilluns de 17h a 20.30h
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

TALLER DE LLENGUA DE SIGNES
Dilluns a les 19h
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

ASSEMBLEA D'ACCIÓ LLIBERTARIA
Dimarts a les 20:30h
Ateneu Llibertari de Sants (C/Maria Victòria, 10)

TALLER DE DIBUIX I PINTURA
Dimarts de 18h a 20h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

REUNIÓ COL·LECTIU ETCÈTERA
Dimecres de 19h a 21h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSEMBLEA FAMILIARS ATUREM EL PARLAMENT
Dimecres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

TALLER DE SALSA
Dimecres de 21:30h a 23h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSAIG DEL COL·LECTIU DE TEATRE LA CUENTISTA
Dijous de 16h a 20h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

COOPERATIVA DE CONSUM PANXA CONTENTA
Dijous de 19h a 22h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSAIG CORAL EL CORCÓ D'ALPS
Dijous de 21:30h a 23h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSEMBLEA ESCOLA ARCÀDIA
Divendres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

ASSEMBLEA ATENEU LLIBERTARI DEL POBLE SEC
Divendres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria, 71)

CLASSES D'ANGLÈS PER INFANTS
Dimarts de 18h a 19h
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

TALLER DE IOGA
Dimarts de 19h a 20h
Preu: 2,90 euros per classe / 11 euros mensuals
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

ASSEMBLEA SALVEM LES PENSIONS
Dimecres de 18:30h a 20:30h
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

INICIACIÓ A L'ALEMANY
Dijous de 16:30h a 18h
Preu 20 euros mensuals
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

TALLER DE TAI-TXÍ
Dijous de 19:30h a 21h
Preu 6 euros per classe / 25 euros mensuals
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

COLLA BASTONERA INFANTIL
Divendres de 18:30h a 19:30h
Cada 15 dies
Centre Social de Sants (C/ Olzinelles, 30)

BIBLIOTECA POPULAR JOSEP PONS (XARXA DE BIBLIOTEQUES SOCIALS)
Matins: dilluns, dijous, divendres i dissabtes de 10h a 13h
Tardes: dilluns, dimarts i dijous de 17h a 20h i divendres de 18h a 21h.
Tancat: dimarts matí i dimecres tot el dia
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
Per demanar fer consultes en un altre horari escriure a arxiudelaciutat@gmail.com

TALLER OBERT DE MOBILITAT
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

FUSTERIA COL·LECTIVA
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

TALLER COL·LECTIU D'INFRAESTRUCTURES
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

ROCÒDROM
Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

ESPAI D'ENTRENAMENT
Tancat per obres de remodelació i millores
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

ASSEMBLEA DE LA NAU, ESPAI FAMILIAR
Dimarts a les 17:30H
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

JORNADES DE TREBALL A LA NAU, ESPAI FAMILIARS
Dissabtes a partir de les 11h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

TROBADA SETMANAL MALABARISTES INEXTREMIS
Dimecres de 18h a 20:45h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

LA CISTELLA VERDA
Cada dijous de 18h a 21h
Can Batlló (C/ Constitució, 19)

ESPAI ARTS
Taller de dibuix i pintura
Dijous de 10:30h a 13h
Can Batlló (Zona 11)

GRUP DE CONSUM ECONOMAT SOCIAL
Dimecres i dijous de 17h a 21h
Economat Social (C/ Jocs Florals, 157)

CLASSE DE IOGA
Dilluns de 19h a 20:30h
Preu 20 euros mensuals pels socis/ 26 euros mensuals pels no socis
Economat Social (C/ Jocs Florals, 157)

Febrer Llibertari

Amb el Febrer Llibertari d'aquest any pretenem la difusió de cultura i d'idees que ens permetin dotar-nos del potencial per construir una societat lliure i igualitària, mitjançant xerrades, debats, trobades i tot tipus d'activitats culturals.

Per això aquest any portarem xerrades i taules rondes sobre la defensa del territorri, sobre la problemàtica de l'habitatge, el turisme, el Mobil World Congress i l'ús de la tecnologia, el Kurdistán, la lluita feminista, el sindicalisme, l'antiespecisme o la salut. Tampoc deixem de banda, actes culturals per l'esbarjo com el cinema, la poesia o la gastronomia amb la hamburgueseria vegana els divendres i la II Calçotada Llibertària

Només amb el debat i posada en comú d'experiències podrem ser conscients de que l'ordre que sembla inqüestionable en realitat és tremendament injust, i per tant, es fa necessari subvertir-lo.

El Febrer Llibertari 2016 està organitzat per: Acció Llibertària de Sants, CNT-Sants, Negres Tempestes, Trama Feminista i Assemblea Antiespecista de Barcelona.

http://febrerllibertari.sants.org

LA BURXA

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

En aquest número 200 de La Burxa hem volgut recollir una mica d'història i de reflexions entorn d'aquesta publicació per part de l'equip que actualment impulsem el projecte. I us animem a sumar-vos a La Burxa perquè puguin ser 200 números més fent barri, comunicació de base i transformació social.

La Burxa

Com definiríeu La Burxa?
La Burxa, el periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns, és el mitjà de les veus dels moviments socials i les lluites veïnals que neixen i viuen als carrers. Les temàtiques tractades, sempre vinculades a l'entorn local, s'han anat diversificant al llarg de la seva història fins a convertir-se en un referent de comunicació al barri. El col·lectiu de persones que la pensem, l'escrivim i li donem forma ens organitzem amb una assemblea oberta que reflexa la pluralitat del nostre entorn, i tenim per objectiu donar veu al teixit social i associatiu del qual formem part i enfortir les trames que el fan real.

Quina importància doneu als mitjans de comunicació locals?
Les formes de comunicar-nos han canviat molt al llarg dels darrers 18 anys, però continuem creient que són necessaris mitjans de proximitat, de base, impulsats des de les pròpies persones que formem part del barri i hi estem implicades i que entenem la comunicació com un espai de totes i una mitjà de transformació social.

Com treballeu en grup?
La Burxa és un col·lectiu assembleari, el que vol dir que, tot i tenir responsabilitats definides en temes de coordinació de seccions, de fotografia, de maquetació o de distribució, les decisions es prenen de forma col·lectiva a través de l'assemblea mensual de redacció i, cada vegada més, a través de les tecnologies que ens permeten estar en contacte més enllà de l'assemblea presencial.

Com us financeu?
Com a projecte autònom i autogestionat, el finançament econòmic és clau per tal de garantir la seva independència editorial; La Burxa compta amb el suport incondicional de l'Assemblea de Barri de Sants i d'aquelles persones i projectes que s'hi anuncien, però cal continuar cercant vies de finançament per mantenir-la viva.

En quin moment es troba el col·lectiu després de 18 anys?
Estem en un moment molt viu de La Burxa, amb un col·lectiu de persones que en formen part molt divers i motivat, vinculat als moviments socials del barri, a més d'un gran nombre de col·laboradors i col·laboradores que aporten perspectives diferents i enriqueixen el contingut de la Burxa. Tot i així, necessitem més idees i mans per seguir impulsant el projecte i per estar més connectats a la dinàmica del barri.

Com ha canviat al llarg del temps?
Al llarg dels 18 anys la Burxa ha canviat tant pel que fa al format, com al contingut i a la forma de funcionament. Els canvis més visibles han estat en el format, que hem intentat fer cada vegada més atractiu, amb un esforç, també, per estar presents a les xarxes socials i a la web. Cal dir, però, que la Burxa en digital ja no està en funcionament, ja que hem prioritzat l'edició en paper, per tal d'arribar a col·lectius molt diversos i ser presents en la quotidianitat del barri.

Pel que fa al contingut hem intentat mantenir una vinculació sempre amb els moviments socials i veïnals del barri i implicar als pròpies col·lectius en la proposta i redacció de notícies. Una de les novetats dels darrers anys va ser la incorporació de la secció "A fons" on tractem un tema d'interès pel barri, analitzant-ne la realitat local, així com la vinculació amb fenòmens més globals i la proposta d'alternatives.

"Les propostes i la participació activa en el projecte és la seva font principal per continuar escrivint i fent història!"

I en relació a la forma de funcionar?
El canvi ha estat abismal, des de les primeres burxes que es feien a l'ordinador de Can Vies, tot l'equip junt i amb "disquets", a les darreres que fem cadascú des del seu ordinador, connectats virtualment. Les possibilitats que ofereixen les tecnologies ens han aportat més dinamisme i agilitat en el funcionament, tot i que també ens ha obligat a buscar fórmules de mantenir el contacte personal i la cohesió de grup, perquè com us dèiem, l'horitzontalitat, l'assemblearisme i, també, el treball cooperatiu, continua sent la nostra essència. En aquest sentit, cal assenyalar que, si bé tenim responsabilitats assignades a nivell de coordinació, fotografia, maquetació..., som molt flexibles i les anem rotant en la mesura del possible, de les disponibilitats i capacitats de cadascú. I cal dir que intentem ensenyar-nos entre nosaltres perquè La Burxa sigui, també, un espai d'aprenentatge. A més, des de fa un parell d'anys fem una trobada anual per repensar-nos a Can Paskual; marxem del barri cap a la muntanya per reflexionar, pensar formes de millorar i, també, per fer grup i gaudir de fer La Burxa.

Quina vinculació teniu amb el barri?
Primer de tot, cal dir que tenim una vinculació molt forta amb Can Vies, la nostra seu des de l'inici de La Burxa, que ara hem recuperat amb la reconstrucció que han fet possible tantes persones del barri i de fora i que volem aprofitar per reconèixer i agrair. També formem part de l'Assemblea de Barri de Sants, un espai heterogeni de confluència de persones i col·lectius que aposten per un altre model de barri, en el marc de l'anticapitalisme, l'economia cooperativa, el feminisme, la cultura popular, la comunitat activa... , tot el que són, també, els eixos de La Burxa. A més, estem a prop de tots els espais socials del barri, com Can Batlló, l'Espai Obert (que cal dir que ens va acollir en el nostre exili forçat de Can Vies quan l'enderrocament), l'Ateneu Llibertari de Sants, el Casal Independentista, el Centre Social de Sants, així com de les cooperatives i col·lectius polítics autònoms, feministes, pel dret a l'habitatge, de cultura popular, etc. També intentem posar les antenes a tot el que són reivindicacions veïnals i socials del barri i, en aquest sentit, hem de reconèixer que volem estar molt més a prop de tot el que es mou en el nostre entorn. I us animem a acostar-vos a La Burxa a proposar-nos articles, activitats o el que creieu.

Quins reptes de futur us plantegeu?
Tenim un repte amb la distribució. La difusió en paper de La Burxa és essencial per donar sentit a la seva existència; ampliar els punts de distribució i que aquests siguin ben diversos és una tasca a treballar, però per fer-lo possible necessitem la implicació de més persones que s'animin a fer camí amb paquets de burxes per anar-les repartint; ens agradaria xocar al carrer amb persones que no aixequen els ulls de La Burxa i veure-la repartida per arreu del barri. També ens plantegem augmentar en número les persones que participem de l'assemblea de redacció, on s'aporten els continguts tractats i que les persones que trepitgen al barri col·laborin enviant-nos idees, articles i cartes d'opinió. Paral·lelament ens agradara tornar a activar la nostra activitat web en forma d'una hemeroteca virtual on poder consultar qualsevol número de La Burxa. Com tota via de comunicació, les propostes, els suggeriments i la participació activa en el projecte, amb major o menor grau d'implicació, és la seva font principal per continuar escrivint i fent història!

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Oriol Barras, Àngel Bravo, Laia Castells, Bernat Costa, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Cristina Fernández, Agus Giralt, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Dani Martínez, Olalla Miret, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dídac Prat, Víctor Cebellán, Biblioteca Social Mateo Morral, Elba Mansilla, Isabel Benítez, Jordi Juan Monreal, Sílvia Alberich, Concha Liaño, Sergi Rugrand, Marga Olalla, Jaume Dilmé, Elena Zamora

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimartsa les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cisjaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koitton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org